

מאירי

עלון ערוץ מאיר להורים ולילדים
פרשת משפטים-שקלים תשפ"א

- איך מלחיצים קמצן? אומרים לו שיש לו לב זהב...
- למה לנשר אין רישיון נהיגה? כי הוא עוף דורס...

(מתוך פורום הבדיחות באתר)

פרשה מאירה

להיות טובים

בַּפְּרֶשֶׁת הַשְּׁבוּעַ כְּתוּבִים דִּינִים רַבִּים מְאֹד, שְׁקִשׁוּרִים לְהַנְהִיגָה שְׁבִין אָדָם לְחַבְרוֹ. אִם חָס וְחִלְיָה מִיִּשְׁהוּ פָּגַע בְּחַבְרוֹ אוֹ גָּרַם לוֹ נֶזֶק, עָלָיו לְשַׁלֵּם עַל הַפְּגִיעָה. ה' רוֹצֵה שְׁנֵהֲיָה אַחֲרָאִים לְמַעֲשֵׂינֹ, וְנִזְהָר בְּכַבּוּד הָאֲחֵר וּבְמִמוֹנוֹ.

אֲפֹלוֹ אִם רוֹאִים כְּמָה חֲבָרִים אוֹ אֲפֹלוֹ הֲרֵבָה אֲנָשִׁים שְׁחוֹשְׁבִים לַעֲשׂוֹת מַעֲשֵׂה רַע, לַפְּגַע בְּמִיִּשְׁהוּ אוֹ לְהַצִּיק לוֹ - אָסוּר לָנוּ לְהַצְטָרֵף אֲלֵיהֶם, אֲפֹלוֹ כְּשֶׁהֵם רַבִּים! הַתּוֹרָה אוֹמַרְת 'לֹא תִהְיֶה אַחֲרֵי רַבִּים לְרַעוֹת', לְמַרְוֹת שֶׁהֵם רַבִּים, עָלֵינוּ לִנְהַג בְּמַדּוֹת טוֹבוֹת, לְעֹזֵר וּלְאֶהָב אֶת הָאֲחֵר וְחִלְיָה לֹא לַפְּגַע בּוֹ.

אֲזוֹ בּוֹאוּ נַחֲשֵׁב רַק טוֹב וְנִרְצָה בְּטוֹבַת חֲבָרֵינוּ, וְכֵךְ נַחֲיָה בְּעוֹלָם טוֹב יוֹתֵר!

שאלות בפרשה

1. כמה שנים עובד העבד העברי?
2. מה עושים לעבד עברי שרוצה להמשיך להיות עבד?
3. מה הדין של מי שאגב שור או שה וטבח או מכרו?
4. האם מותר לדיין לקבל שוחד?
5. מה ההבדל בין שומר חנם לשומר שכר?
6. מאיזה גיל בהמה כשרה לקרבן?
7. באיזו שנה חלה שנת השמיטה?
8. איזה חג נקרא חג האסיף?

חידת חדגא:

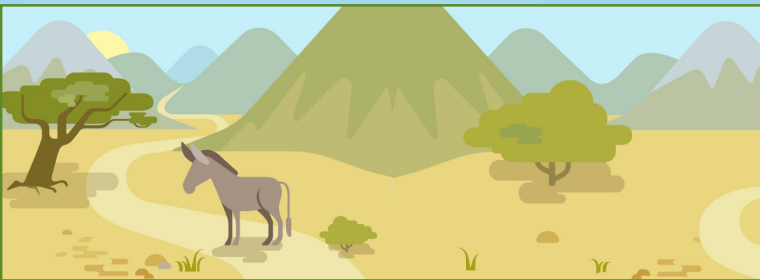
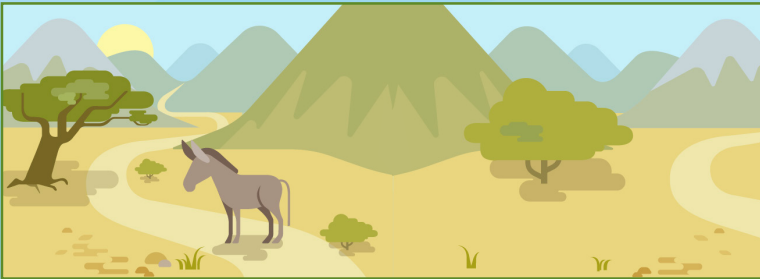
מהיכן בפרשה לומדים שניתן ללכת לרופא כדי להתרפא?

חידת פולקע: "השביעין חביבין" - מצאו בפרשה חמישה נושאים בהם מוזכר המספר 7!

7 הבדלים

"כי תפגע שור איבך או חמורו תפעה השב תשבינו לו"

תמונות בפרשה

מצאו למה רומזות התמונות!

3	2	1
6	5	4 1. פסח 2. שבועות 3. סוכות
9	8	7

מעשה בשלשה אחוזים

סיפור לשבת

שמחה פשיטיק

- ראובן ישב עם חברו שמעון לאכול זיתים במסעדה. ראה שמעון שראובן אוכל הרבה זיתים. אמר לו שמעון: 'אתה זוכר שאומרים שמי שאוכל הרבה זיתים זה גורם לשכחה?' ענה לו ראובן: 'אופס, שכחתי!'

(מתוך פורום הבדיחות באתר)

'השתגעתי?!' פלט מיק צעקה. 'לגנב מהמלך?! בשום פנים ואופן לא!' הוא הוכיח את תום על עצם הרעיון הנואל, אבל תום לא הרפה. במהלך כל הנסיעה שלהם לארמון נסה לשכנע את חבריו להיות שתפים לפשע. לבסוף הגיעו לבית האוצר, ולתום לא נותרה ברירה אלא למסור את החביות המלאות לפקיד המס.

בחדש הבא חזר על עצמו המעשה. השלשה - מיק, תום ורולנד - הגיעו לפקיד העיר, שהעביר לידיהם חביות ריחניות ועמוסות בכל טוב, והם הובילו את העגלה לעבר אוצר המלך. שוב נסה תום לשכנע אותם למעל באמון שנתנו בהם ולשלח יד בחביות. 'אני מרעב...' אמר. 'והתפוזים שבחביות מדיפים ריח ממש טוב... לא יקרה כלום אם נקח לנו שניים-שלשה תפוזים, לא?' הוא הצביע על חבית שהיה כתוב עליה פי היא מכילה תפוזים.

לפתע נדלקו עיניו של רולנד. תפוז היה המאכל החביב עליו עוד מימי ילדותו העניה. תמיד חלם לקבל לידיו תפוז שלם שיהיה רק שלו, אבל להוריו העניים לא היה לתת לו דבר מלבד פרוסת לחם פשוטה מדי יום. כעת, אחרי השכנועים המרבים של תום, הוא נשבר... 'אתה צודק', פנה לתום. 'אם נקח כמה תפוזים - לא יקרה שום דבר'. ובאמרו זאת נגש אל חבית התפוזים ופתח אותה. מה שראה שם הפתיע אותו - - -

החבית הייתה מלאכה חול וענפים! הוא הסתובב כדי לספר לחבריו על התגלית המוזרה, ואז ראה מולו את תום בפנים חמורות סבר, מחזיק בידיו אזקיים. 'אתה עצור!' הודיע לו. 'בקשת למעל ולגנב מאוצר המלך!' ובאמרו זאת, שם את האזקיים על ידיו של רולנד ההמום. 'מממ... מה קורה כאן?' שאל. 'אני ממנה מטעם המלך', הסביר תום ברצינות גמורה, 'ועלי לודא שהשליחים שנבחרים לתפקיד אכן נאמנים. צר לי, אבל נכשלת'...

בחז"ל מובא כי לעתיד לבוא, כשנראה את היצר הרע, הוא יראה לצדיקים כהר ולרשעים כחוט השערה, והללו והללו יבכו מולו. אז מה הוא באמת, הר או חוט השערה? האמת היא שהוא חוט השערה, וקל להתגבר עליו כמו על שערה. אלא שמפעם לפעם אנחנו עולים שלב ומצליחים להתגבר על נסיון גדול יותר ויותר. פי כדי להיות אלוף מצלח - אתה חייב להתחיל להיות חיל טוב.

העגלה התגלגלה בין עצי היער המתנועעים ברוח בין הערבים. שערו של תום התנופף מאותה הרוח ודגדג את אפו מפעם לפעם. הוא הסיט שוב ושוב את קוצת השער שנוכנסה לעיניו ולאפו ולא הפסיק לדבר: 'אז מה דעתכם? למה שלא נעשה את זה? זה יכול להיות רעיון מצין שישנה את החיים שלנו! למה אתם שותקים, אה? תחשבו על זה. תחשבו על מה שמחכה לכם ממש כאן, מול העינים שלכם!'

מיק ורולנד לא ענו. כעת הם כבר היו בשלב השתיקה, לאחר שבמשך שעה ארוכה התוכחו עם תום על אותו הנושא. בשלב מסוים נגמרו להם הכחות והם חדלו מהוכוח חסר התועלת. ככל שהיה תום עקשן, היו מיק ורולנד עקשנים יותר. כך נותרו השלשה בדעותיהם היצוקות והחזקות כפלדה. בפנים העגלה הגדולה שכנו להן החביות המדברות, שעליהן נסב הוכוח. החביות, כדרךן של חביות, שתקו ולא אמרו מלה. אבל העגלון שהוביל אותן - דבר בלי סוף...

מה היה בחביות, אתם שואלים? כדי לענות על השאלה עלינו לחזור אחורה בזמן, לחדש הקודם. המלך מרק השלישי עולה על כס המלוכה, וכבר ביום השני למלכותו הוא מזמן את שרי המסים ומצווה עליהם: 'הטילו מס על כל ערי מלכותי! על כל אחד ואחד מן התושבים להפריש עבורי שלשה אחוזים מכל התוצרת שאותה הוא מיצר! זהו חק ולא יעברו!' וכך נחקק המס החדש ונקבע בחק בספרי הממלכה.

התושבים קבלו את החק בהכנעה. 'שלשה אחוזים מהתוצרת? שלשה אחוזים לא יזיקו...' אמרו אלו לאלו. הם קוו שהמס החדש יהיה לתועלת עבורם, כאשר המלך יצמיח את המדינה ויביא אותה לשגשוג ולפריחה. כחדש לאחר מכן, ביום הראשון של החדש, עברו פקידי המס בין הבתים ואספו מכל עיר ועיר את התוצרת המפרשת עבור המלך.

תום, מיק ורולנד, היו השליחים מעיר קטנה בפאתי במדינה, להביא את המס לאוצר המלך. הם נסעו עם החביות, כשתום מנהיג את העגלה ומיק ורולנד שומרים על החביות. באמצע הדרך פנה תום לחבריו למסע: 'מה דעתכם פשוט לקחת את החביות ולהנות מהחיים?' השאלה הממה את השניים, שהיו אזרחים ישרי דרך.